

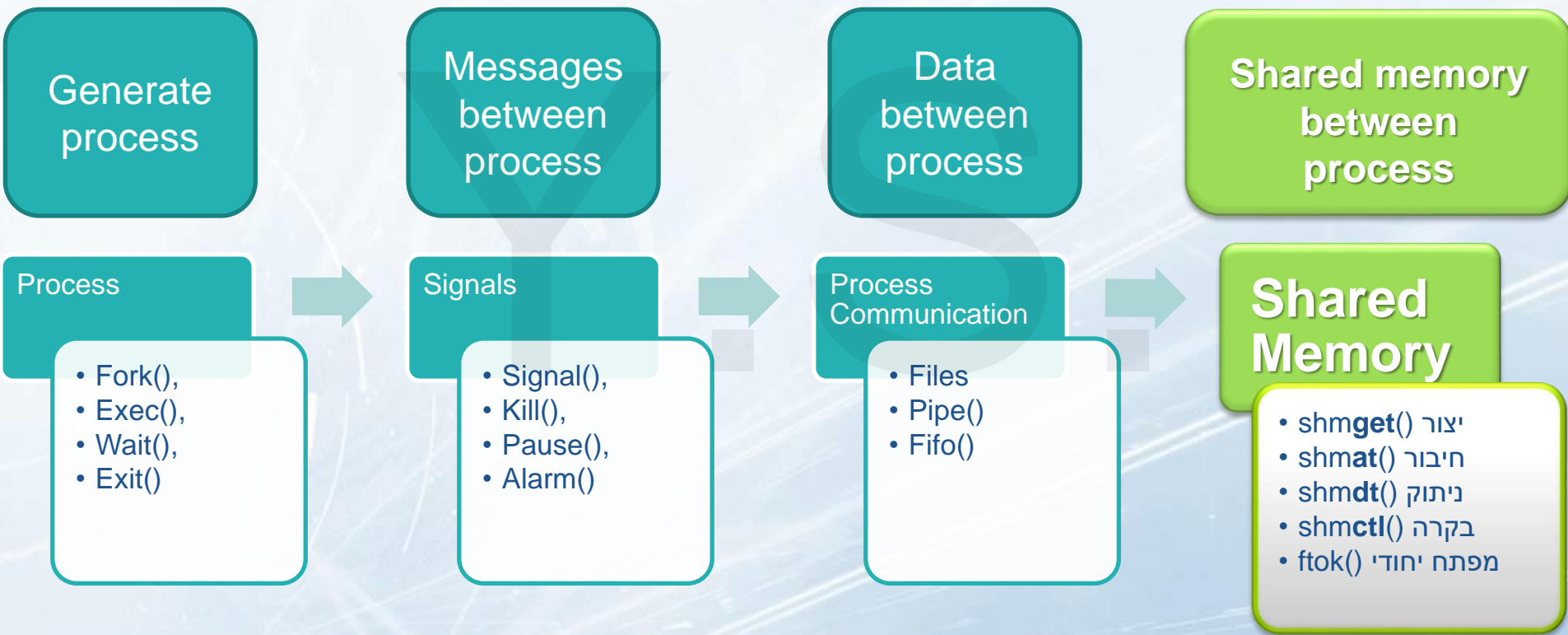
מערכות הפעלה תרגול 8

Shared memory

מתרגל-יורם סגל
yoramse@colman.ac.il

שני אלקובי
פריאל לוי

Process activities

T8 - Contents

PIPE vs. FIFO

Virtual and physical memory

Page and Frame

Shared memory (system calls):

`shmget()` - get shared memory

`shmat()` - Attaches the shared memory segment

`shmdt()` - Detaches the shared memory segment

`shmctl()` - Control shared memory

Pipe vs. FIFO

- ❖ pipes (צינורות) הם ערוצי תקשורת חד-כיווניים ואילו FIFO הוא ערוץ תקשורת דו-כיווני, כלומר ניתן לבצע הן קריאה והן כתיבה ל-FIFO דרך אותו descriptor
- ❖ Pipes אינם מופיעים בהיררכיה של מערכת הקבצים לעומת FIFO שמופיע במערכת הקבצים בשמו.
- ❖ לאחר סיום השימוש ב-pipe מצד כל התהליכים (סגירת כל ה-descriptors) מפונים משאבי ה-pipe באופן אוטומטי. ואילו FIFO אינו משוחרר אוטומטית לאחר שהשתמש האחרון בו סוגר את הקובץ, ולכן יש לפנותו בצורה מפורשת.

זכרון פיזי

❖ הזיכרון הפיזי הוא זיכרון הנמצא בהתקנים הפיזיים של המחשב.
הזיכרון הפיזי מורכב מ:

- זיכרון פיזי ראשי – RAM - מאכסן את התכנית לביצוע והנתונים שהתכנית משתמשת בהם (נדיף).

- זיכרון פיזי משני – דיסק קשיח – (hard disk), מאכסן בדרך כלל כמות גדולה של נתונים, מורכב מדסקיות (לא נדיף).

זכרון וירטואלי ופיזי

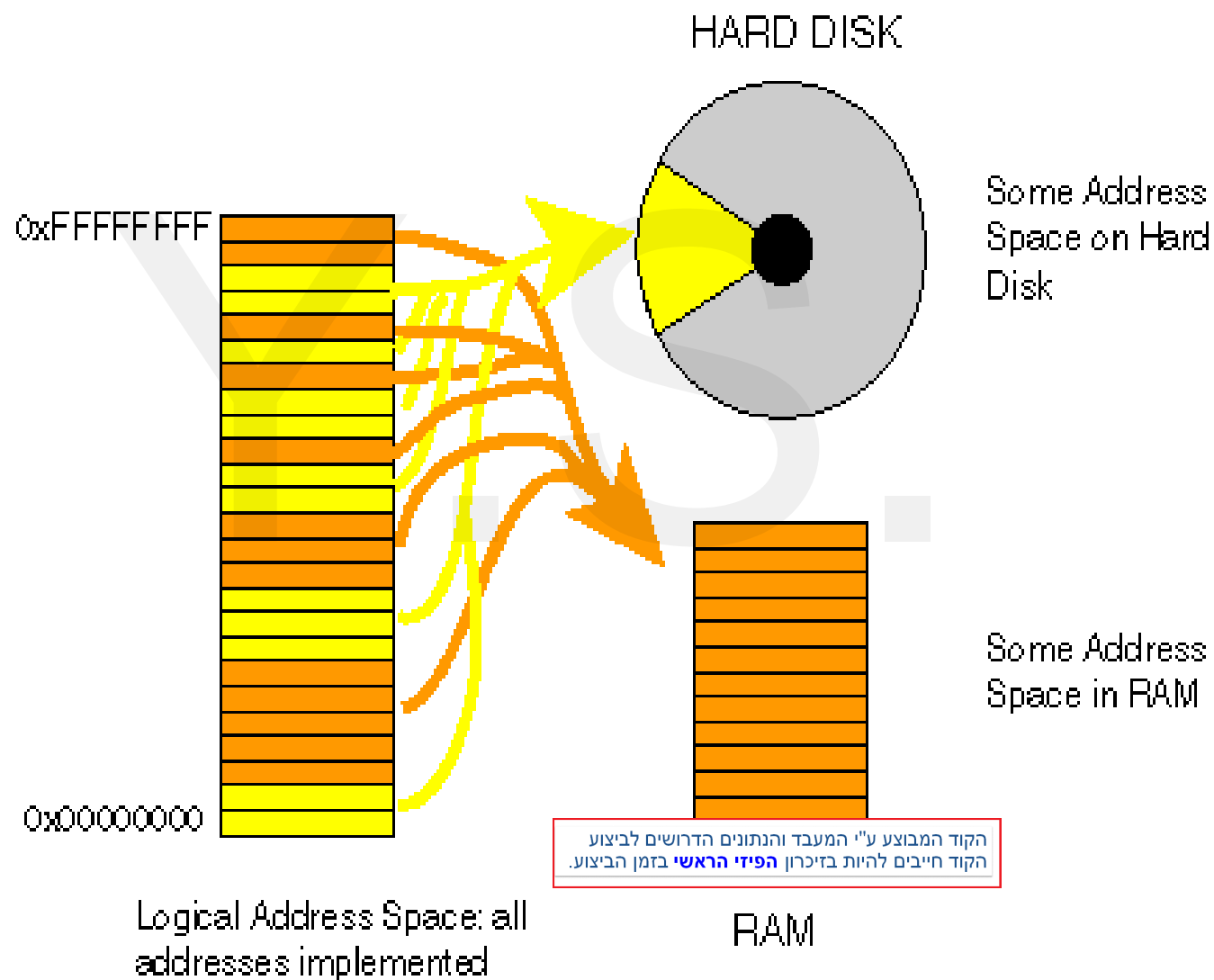
❖ זיכרון וירטואלי הוא מרחב זיכרון מדומה העומד לרשות תהליך.

■ מרחב הזיכרון הוירטואלי של תהליך יכול להיות גדול מהזיכרון הפיזי הראשי.

❖ מרחב הזיכרון הוירטואלי ממופה בחלקו לזיכרון הפיזי הראשי (RAM) ובחלקו לזיכרון הפיזי המשני (HD).

הקוד המבוצע ע"י המעבד והנתונים הדרושים לביצוע
הקוד חייבים להיות בזיכרון **הפיזי הראשי** בזמן הביצוע.

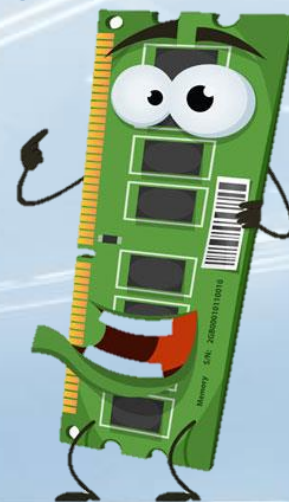
זכרון וירטואלי ופיזי

למה צריך זכרון וירטואלי?

1. הפרדה בין תהליכים:

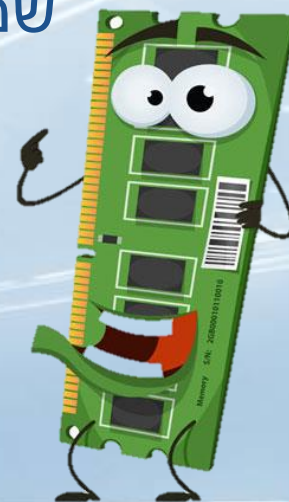
- לכל תהליך מוגדר מרחב זיכרון וירטואלי משלו, בלתי תלוי בתהליכים אחרים.
- כלומר, מערכת ההפעלה מגינה עלינו בכך שהיא מפרידה את מרחב הכתובות של כל תהליך מכל האחרים ובזכות זאת תהליך אחד לא יכול לפגוע בנתונים של תהליך אחר.

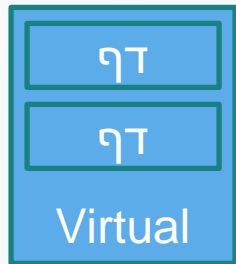
למה צריך זכרון וירטואלי?

2. הגדלת הזיכרון העומד לרשות המערכת:

- בכל נקודת זמן רק חלק ממרחב הזיכרון של תהליך נמצא בזיכרון הפיזי הראשי.
- מאפשר למחשב להריץ מספר רב של תהליכים שסך כל הזיכרון שלהם גדול מהזיכרון הפיזי הראשי (או תהליך בודד שמרחב הזיכרון שלו גדול מהזיכרון הפיזי הראשי).

מרחב זיכרון וירטואלי

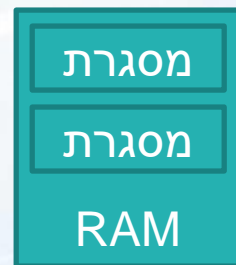

❖ לכל תהליך מרחב זיכרון וירטואלי משלו.

- מתחיל בכתובת 0 ומסתיים בכתובת 3GB-1.
(המוסכמה בx86)

❖ מרחב הזיכרון הווירטואלי של תהליך מחולק בכפולות של **דפים**

- קטעי זיכרון עוקבים בעלי גודל קבוע (בד"כ 4KB)

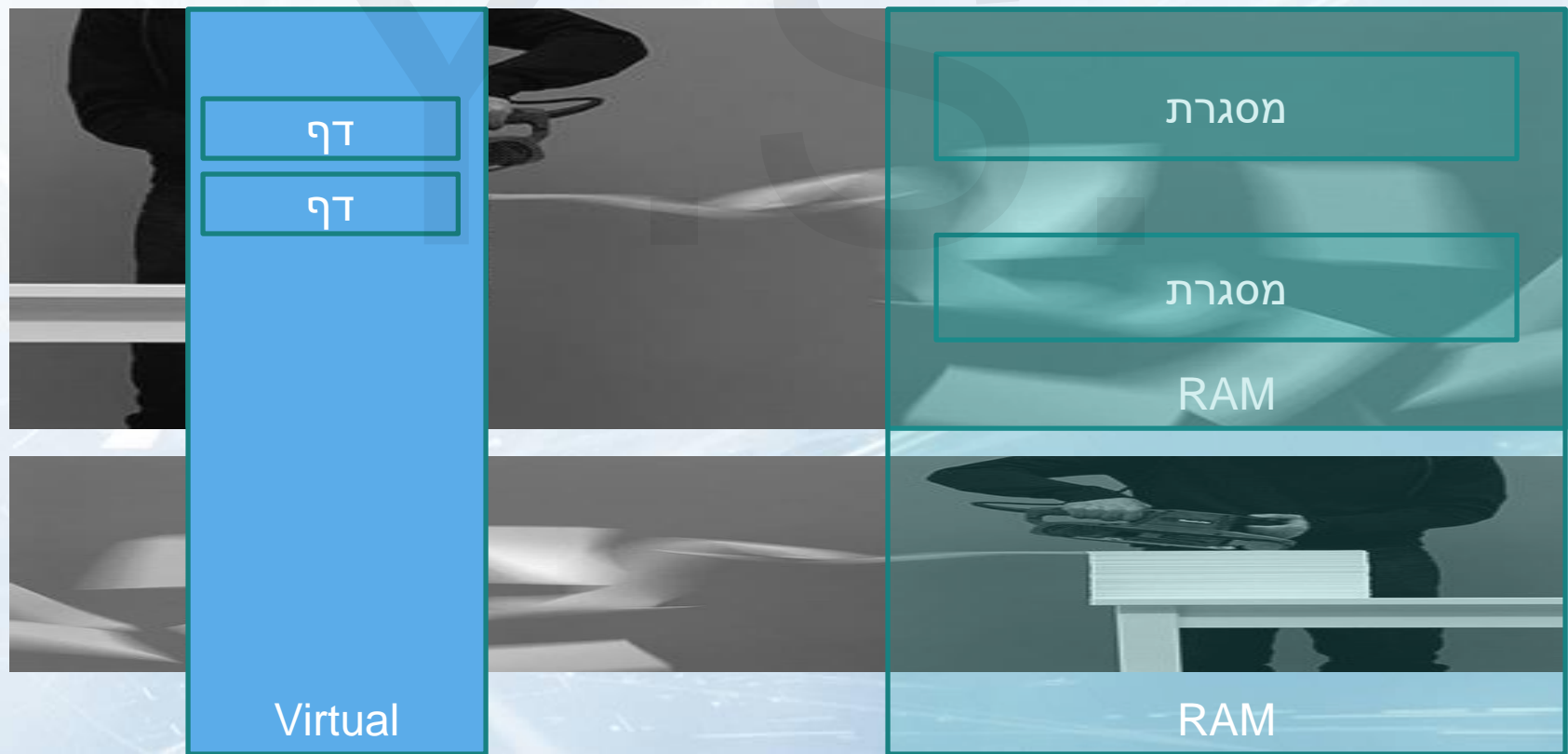

❖ תהליך מגדיל את מרחב הזיכרון הווירטואלי שלו ע"י בקשות להקצאת זיכרון.

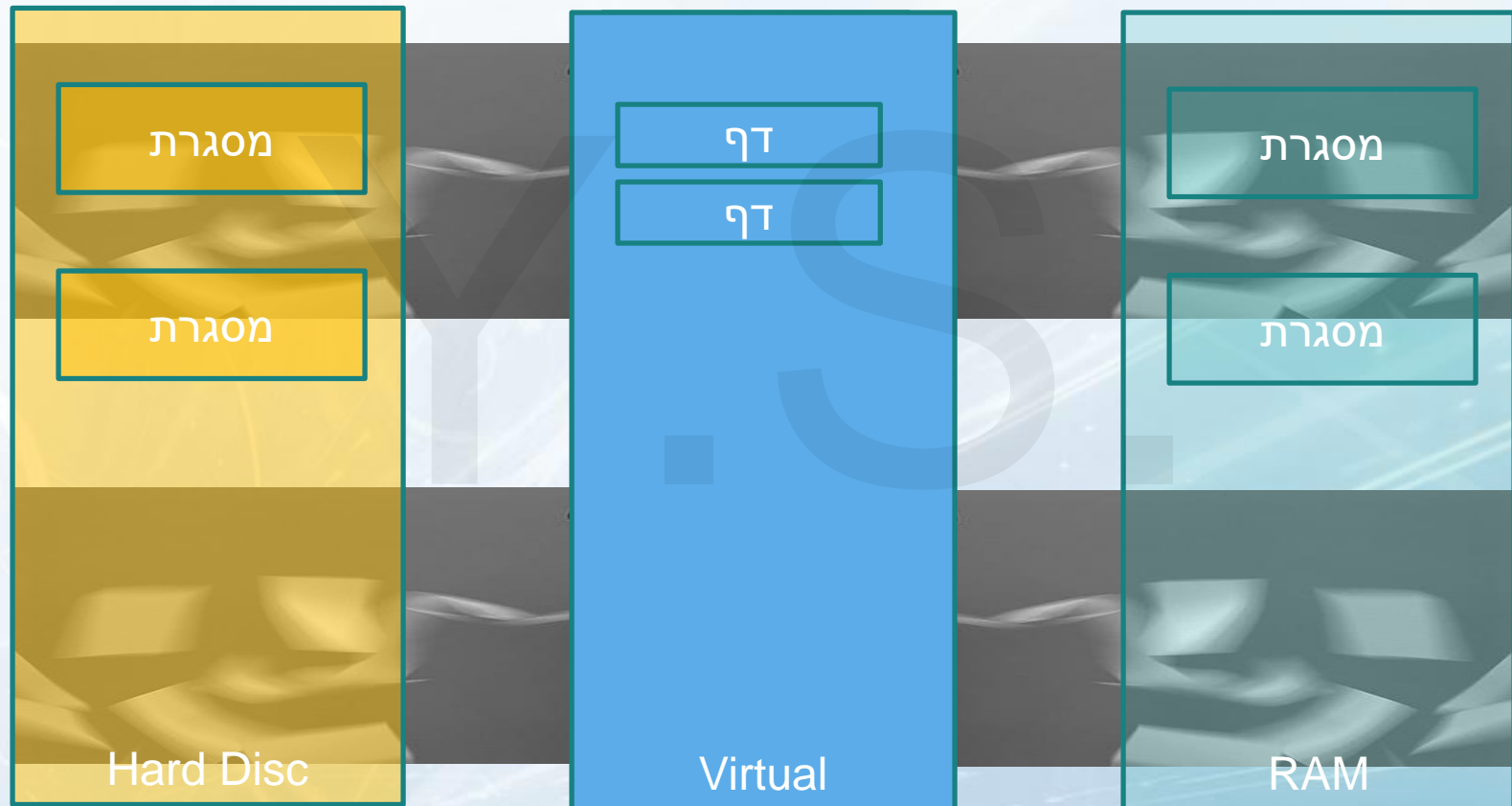
❖ הזיכרון הפיזי הראשי של המחשב מחולק ל**מסגרות**, כל-אחת בגודל דף.

מרחב זיכרון וירטואלי

- ❖ לביצוע מקטע קוד,
- ❖ הדף הרלוונטי מהזיכרון הווירטואלי
- ❖ ישובץ לתוך מסגרת של זיכרון הראשי (RAM)

מרחב זיכרון וירטואלי

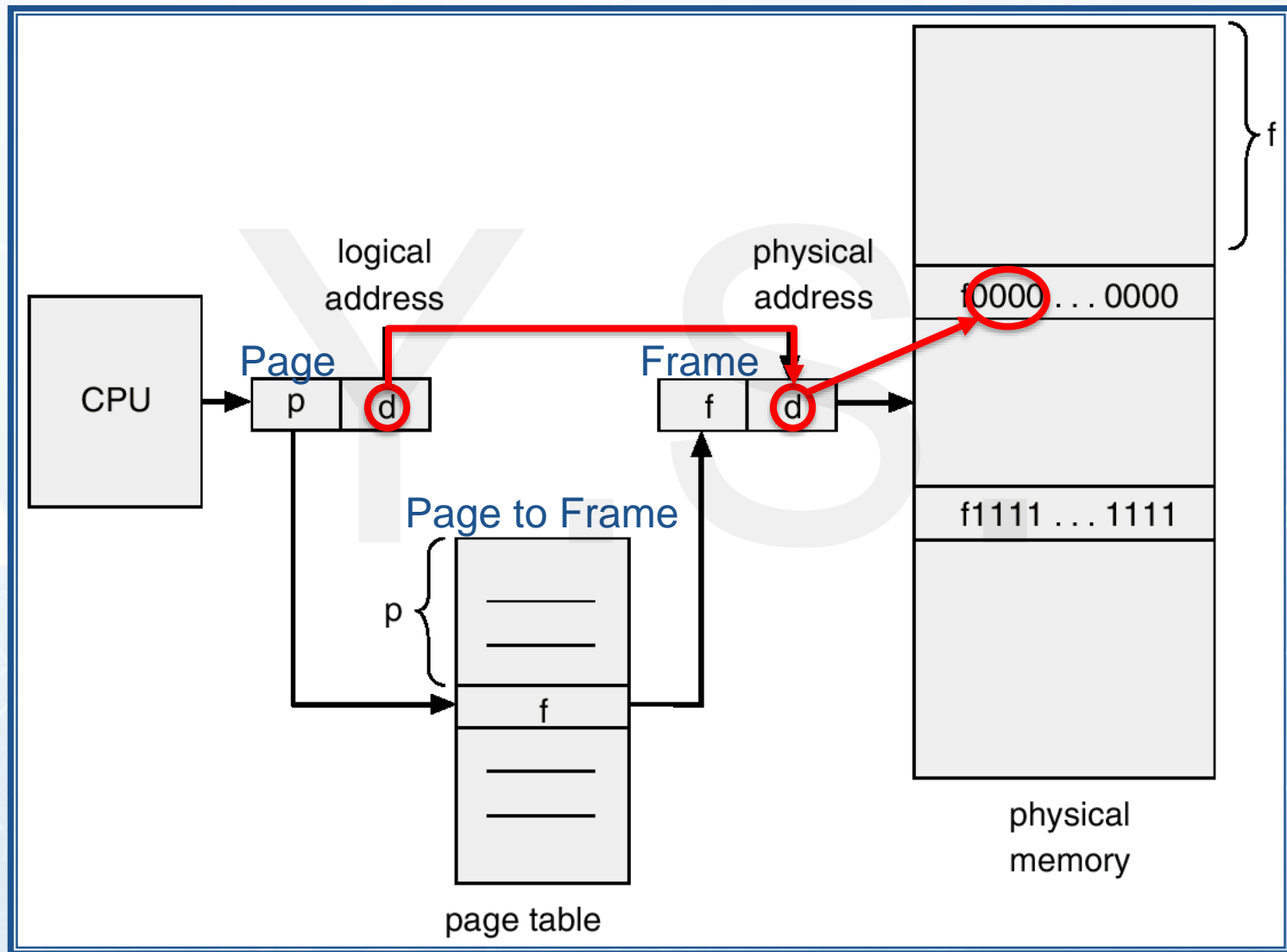
טבלאות דפים

❖ לכל תהליך יש טבלת דפים משלו (שמנוהלת על ידי מערכת ההפעלה) אשר מנהלת את הדפים שלו.
■ האם הדף נמצא בזיכרון הראשי ובאיזו מסגרת.

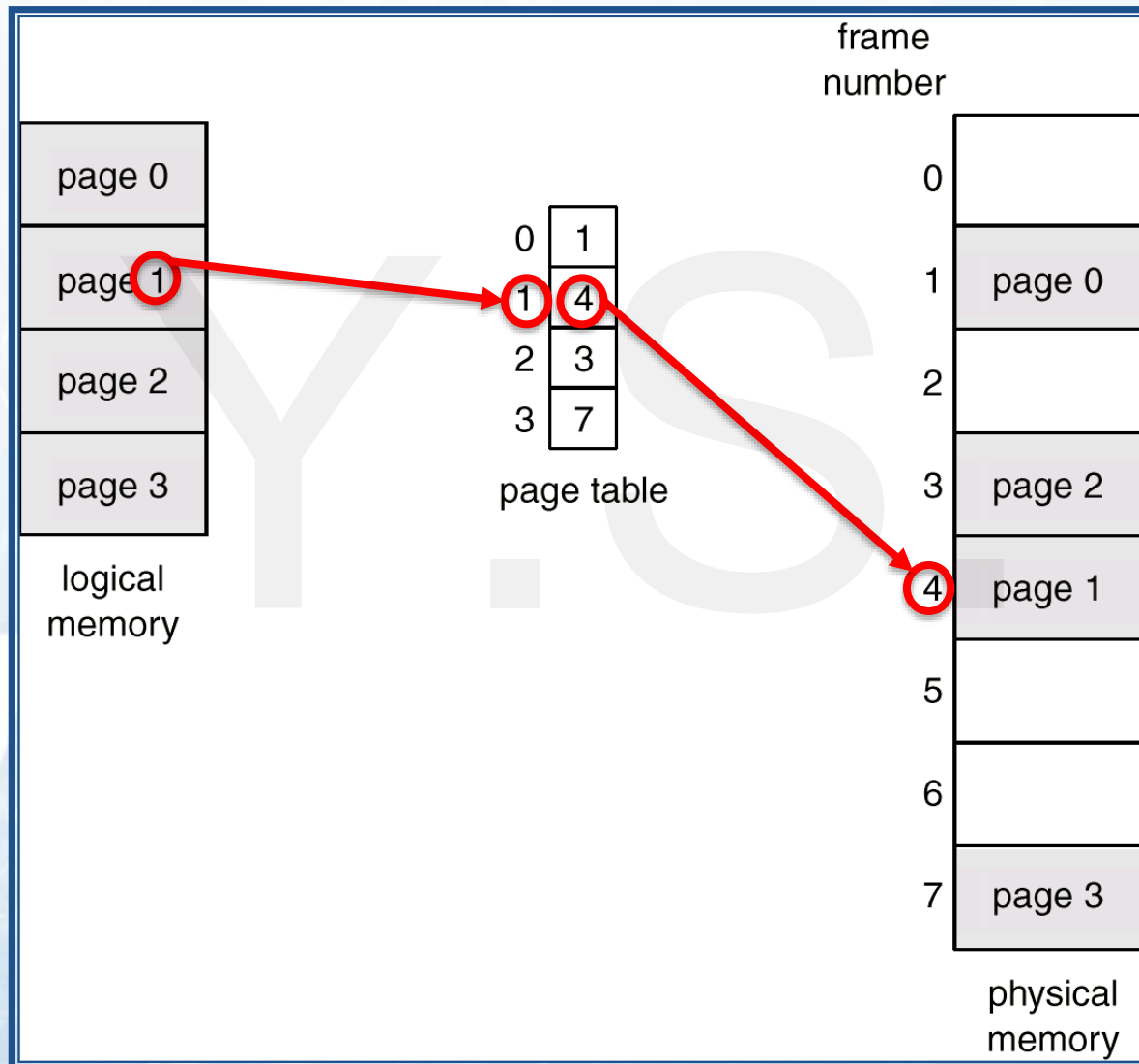
❖ הטבלה מכילה כניסה עבור כל דף במרחב הזיכרון של תהליך.

❖ כל כניסה של דף בטבלת הדפים מכילה דגל מיוחד (present) המציין האם הדף נמצא בזיכרון הראשי.
■ אם כן, הכניסה מכילה את מספר המסגרת בה מאוחסן הדף בזיכרון הראשי.
■ אם לא, הכניסה מצביעה על המיקום של הדף בדיסק.

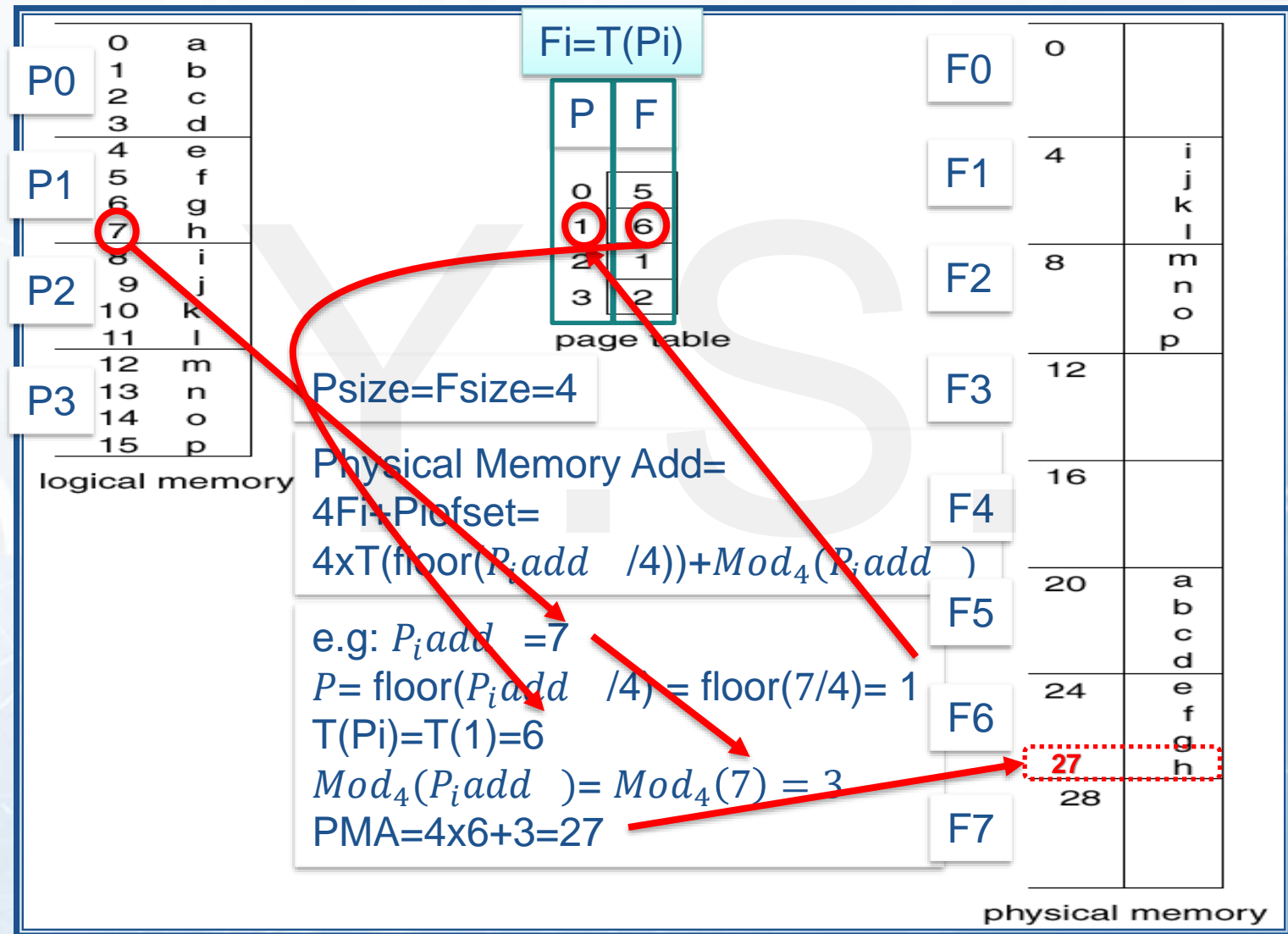
תרגום כתובת וירטואלית

תרגום כתובת וירטואלית - דוגמא

תרגום כתובת וירטואלית – דוגמא מפורטת

זכרון משותף (IPC) Inter Process Communication

❖ מה הבעיה העיקרית ב pipes או ב FIFO?

■ זמן... התערבות של מערכת ההפעלה בכל קריאה/כתיבה.

❖ ניתן להגדיר אזור זיכרון שיהיה משותף למספר תהליכים.

❖ המנגנון המאפשר זאת נקרא:

IPC Shared Memory

❖ למעשה נמפה את אותה מסגרת למספר תהליכים

יתרונות זכרון משותף

❖ מאפשר למספר תהליכים לגשת לאותו חלק בזכרון ולחלוק את אותו המידע, בניגוד ל pipe שקריאה ממנו מרוקנת את המידע.

- כל התהליכים רואים את המידע שהשתנה.

- מהיר יותר מ pipes.

- לא מצריך system call בזמן קריאה/כתיבה.

יצירת זיכרון משותף ושימוש בו

1. יצירת מפתח ייחודי.
2. שימוש במפתח על מנת להקצות חלק ספציפי בזיכרון.
3. התחברות של כל התהליכים הרלוונטיים לאזור המשותף בזיכרון.

מחולל מפתח יחודי `ftok()`
בשליטת הקוד

מפתח `IPC_PRIVATE`
אקראי יחודי חדש

יצור מקום משותף `shmget()`

חיבור תהליכים לאזור המשותף `shmat()`

עבודה עם האזור המשותף

בקרה `shmctl()`

ניתוק תהליך `shmdt()`

shmget() (get shared memory)

❖ #include <sys/ipc.h>
#include <sys/shm.h>

❖ int shmget(key_t key, size_t size, int shmflg);

key - מפתח זיהוי או הערך IPC_PRIVATE (בשביל מקום כלשהו חדש)

size - גודל רצוי (יעוגל לגודל דף)

shmflg – הרשאות | IPC_CREAT (ליצור מקום חדש עבור המפתח) | IPC_EXCL (כשלון אם הסיגמנט קיים)

ערך מוחזר: shmid - ערך מספרי המזהה באופן ייחודי שטח שנוצר לשיתוף או 1- עבור כשלון

יעוד הפונקציה: shmget()

❖ #include <sys/ipc.h>
#include <sys/shm.h>

❖ **int shmget(key_t key, size_t size, int shmflg);**

קריאת מערכת שנועדה:

1. להקצות אזור משותף בזיכרון (על ידי שימוש בkey שאף תהליך אחר עוד לא נתן או על ידי שימוש ב-IPC_PRIVATE)

או

2. לקבל מזהה של אזור בזיכרון שתהליך אחר כבר הקצה) על ידי שימוש בkey שתהליך אחר כבר השתמש בו על מנת להקצות זיכרון משותף).

יצירת זכרון משותף c.1_8t

```
#define SHM_SIZE 4096
```

```
#define FLAGS IPC_CREAT | 0644
```

```
int main()
```

```
{
```

```
    int shm_id;
```

```
    shm_id=shmget(IPC_PRIVATE,SHM_SIZE,FLAGS);
```

```
    if(shm_id==-1)
```

```
    {
```

```
        printf("error creating shared memory\n");
```

```
        exit(0);
```

```
    }
```

```
    printf("the shared memory segment ID is: %d\n",shm_id);
```

```
}
```

raz@ubuntu:~/rmi/os2018/T7\$ ipcs -m

----- Shared Memory Segments -----

key	shmid	owner	perms	bytes	nattch	status
0x00000000	294912	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	524289	raz	600	16777216	2	
0x00000000	425986	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	1179651	raz	600	16777216	2	dest
0x00000000	786436	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	884741	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	983046	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	1146887	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	5013512	raz	600	268435456	2	dest
0x00000000	5767177	raz	600	2097152	2	dest
0x00000000	2359306	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	1572875	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	1671180	raz	600	524288	2	dest
0x00000000	5799949	raz	666	4096	0	
0x00000000	5111822	raz	600	29884416	2	dest
0x00000000	5046288	raz	600	31395840	2	dest

raz@ubuntu:~/rmi/os2018/T7\$

סוגי שגיאות

1. ביקשנו גודל שקטן מהמינימום (SHMMIN) או גדול מהמקסימום (SHAMMAX) המותרים.
2. האובייקט כבר קיים והעברנו IPC_CREAT|IPC_EXCL
3. האובייקט לא קיים (ולא הדלקנו את IPC_CREATE)
4. המערכת לא הצליחה להקצות זיכרון.

shmat()

Attaches the shared memory segment

- ❖ `#include <sys/types.h>`
- ❖ `#include <sys/shm.h>`
- ❖ `void *shmat(int shmid, const void *shmaddr, int shmflg);`

מטרה: לקשר את הזכרון המשותף לתהליך.

- `shm_id`: המזהה של הזכרון המשותף (הערך שחזר מהפונקציה `(shmget())`).
- `shmaddr`: לרוב `NULL`, או כתובת הסט מפורשת למיפוי השטח הזיכרון המשותף
- `shmflg`: מספר פרמטרים מופרדים ע"י |
 - `SHM_RDONLY`: יפתח את השטח לקריאה בלבד (ברירת המחדל היא `R+W`)
 - `SHM_RND`: אם הוכנס שטח זיכרון, `flag` זה יעגל אותו למטה לכתובת חוקית שהינה כפולה של גודל דף.

A successful `shmat()` call updates the members of the `shmid_ds` structure (see `shmctl()`) associated with the shared memory segment as follows:

- `shm_atime` is set to the current time.
- `shm_lpid` is set to the process-ID of the calling process.
- `shm_nattch` is incremented by one.

shmat()

עוד על ... shmat

- הפעולה מגדילה מונה פנימי (בדסקריפטור) שסופר את מספר ה-attachments (שימושי לפעולת ה-delete)
- ערך מוחזר: המצביע לזכרון – במקרה הצלחה, או -1 במקרה של כשלון
- שגיאות אפשריות:
 - אין הרשאות
 - קונפליקט בכתובות
 - בעיה בהקצאת הזכרון

shmdt()

Detaches the shared memory segment

- ❖ #include <[sys/types.h](#)>
- ❖ #include <[sys/shm.h](#)>
- ❖ int **shmdt**(const void *shmaddr);

❖ *shmaddr* – כתובת מפורשת אליה ממופה שטח הזיכרון המשותף

- ❖ הפקודה מנתקת את הקשר בין התהליך לבין הזיכרון המשותף (לא מוחקת את הזיכרון)
- ❖ כאשר התהליך מסתיים הניתוק מתבצע אוטומטית
■ (כי אין תהליך....)

קריאה/כתיבה לזכרון משותף t8_2.c

```
#define SHM_ID 720911 // same SM's id from t8_1
```

```
int main()
{
    char* shmaddr;
    if((shmaddr=shmat(SHM_ID,0,0))==(char*)-1)
    {
        printf("error in attaching to the shared memory\n");
        exit(0);
    }
    printf("the shared memory contains: %s\n",shmaddr);
    strcpy(shmaddr,"hello world");

    if(shmdt(shmaddr)==-1)
        printf("detaching error\n");
}
```


יצירת זכרון משותף – מפתח יחודי c.3_t8

איך אפשר לייצר מפתח מסוג: `key_t` ?

בעזרת הפקודה `ftok`

```
key_t ftok(char *pathname, char proj_id);
```

`pathname` - שם של קובץ

The specified `pathname` must specify an existing file that is accessible to the calling process or the call will fail

`proj_id` - אות שאתם בוחרים

The second argument (`proj_id`) exists simply so you can create a bunch of IPC resources

Combines 16 bits from inode number, 8 bits from device and 8 bits of `proj_id`

t8_3.c

❖ הקוד מחייב כי הקובץ shmdemo.c יהיה נגיש
לקוד הרץ

❖ בשורת הפקודה יש להוסיף טקסט אשר יוטמע
בתוך הזכרון המשותף
typethis /3.out

זכרון משותף – אבא ובן t8_4.c

fork() ❖

- נוצר מרחב כתובות וירטואלי אצל הבן שבו אותה כתובת וירטואלית (בעותק נפרד) מצביעה על אותה מסגרת.

exec() וגם exit() ❖

- שטחי הזיכרון עוברים detach.

❖ מדוע השטחים לא מושמדים?

- יתכן ותהליך אחר יעלה ויעשה שימוש בשטחים האלו.

Wait() - Wait till child process will change its state: child terminated, child was stopped by a signal, child was resumed by a signal

t8_4.c ❖

מחיקה/עדכון: shmctl()

```
#include <sys/shm.h>
```

```
int shmctl(int shmid, int cmd, struct shmid_ds *buf);
```

❖ פעולה:

- מאפשר שליפה ועדכון של פרמטרים של השטח המשותף, מאפשר השמדה

❖ פרמטרים:

- *shmid* – מזהה האובייקט (קבלנו אותו מ *shmget*)
 - *cmd* – (אופרטור יחיד!)
 - *IPC_STAT* – מאפשר שליפה לתוך *buf* של הסטאטוס של השטח
 - *IPC_SET* – מאפשר קביעה של פרמטרי הסטאטוס של השטח ע"פ אלו שמוגדרים ב *buf* ישנה את הפרמטרים הבאים: *shm_perm.uid* *shm_perm.gid* *shm_perm.mode*
 - *IPC_RMID* – מורה על השמדה (לאחר הניתוק האחרון, הרשאות משתמש נבדקות – רק *owner*, *creator* או למי שיש לו את ההרשאות המתאימות)
 - *buf* – מבנה הנתונים אליו יקרא / ממנו יילקחו הסטאטוס של השטח (פרטים בשקף הבא)
- ## ❖ ערך מוחזר
- 0 בהצלחה
 - -1 בכישלון

מחיקה/עדכון - shmctl()

שיחרור הזכרון המשותף

- כדי לשחרר את שטח הזיכרון יכול כל תהליך שיש לו הרשאת קריאה + כתיבה על השטח לבצע:

```
if (shmctl(shm_id, IPC_RMID, NULL) == -1)
{
    perror("shmctl failed") ;
    exit(EXIT_FAILURE) ;
}
```

- קטע זכרון משותף שלא שוחרר מסיבה כלשהי (למשל: התהליך עף...) ממשיך להתקיים (ולגזול משאבי מערכת).
- בפרט, ניסיון הקצאה שני (הרצה חוזרת של תוכניתנו) – ההקצאה תכשל

shmid_ds

```
struct shmid_ds {
    struct ipc_perm shm_perm; /* operation perms */
    int shm_segsz;             /* size of segment (bytes) */
    time_t shm_atime;          /* last attach time */
    time_t shm_dtime;          /* last detach time */
    time_t shm_ctime;          /* last change time */
    unsigned short shm_cpid;    /* pid of creator */
    unsigned short shm_lpid;    /* pid of last operator */
    short shm_nattch;          /* no. of current attaches */
    ...
};

struct ipc_perm {
    key_t key;
    ushort uid;                /* owner euid and egid */
    ushort gid;
    .
    .
    .
    ushort mode;
    ...
};
```


עבודה מהshell

מציג את משאבי הזיכרונות המשותפים : `m - ipcs`

```
root@fedora:~  
[root@fedora ~]# ipcs -m  
  
----- Shared Memory Segments -----  
key          shmid      owner      perms      bytes      nattch  
0x00000000    262144     root       600        393216     2  
0x00000000    32769      root       644         40         2  
0x00000000    65538      root       644        16384      2  
0x00000000    98307      root       644         268        2  
0x00000000    294916     root       600        393216     2  
0x00000000    327685     root       600        393216     2  
0x00000000    360454     root       600        393216     2  
0x00000000    393223     root       600        393216     2  
0x00000000    425992     root       600        393216     2  
0x00000000    458761     root       600        393216     2  
0x00000000    491530     root       600        393216     2  
0x00000000    524299     root       600        393216     2
```

To delete shared memory from the shell use:

- `ipcrm shm shmid`
- `ipcrm shm 14092`

דוגמה shmctl

❖ t8_5.c הדפסת מידע של הזכרון המשותף

❖ t8_6.c מחיקת זכרון משותף

❖ t8_7.c t8_8.c דוגמא כוללת של קריאה וכתיבה.